

Nazwa przedmiotu/modułu:	Prawo mediów
Nazwa angielska:	Media Legal System
Kierunek studiów:	Dziennikarstwo i komunikacja społeczna o profilu kreowanie wizerunku i reklama
Poziom studiów:	Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie
Profil studiów	praktyczny
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych, Zakład Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej
Prowadzący przedmiot:	dr Adam Banaszkiewicz

I Formy zajęć, liczba godzin

Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECT S
II	15					15	2

II Cel przedmiotu

C1 – Zapoznanie studentów z podstawowymi normami prawnymi regulującymi działania mediów masowych w Polsce, wolności prasy i innych mediów, zwłaszcza elektronicznych. Praw i obowiązków właścicieli mediów i dziennikarzy oraz prawa obywateli do informacji.

C2 –Zapoznanie z orzecnictwem sądów polskich , Trybunału Sprawiedliwości, Trybunału Praw Człowieka w zakresie prawa mediów.

C3 – Nabycie przez studentów umiejętności w zakresie poprawnego analizowania i rozumienia zapisów prawa prasowego oraz korzystania w praktyce z jego zapisów.

C4 – Student posiada umiejętność współpracy i integracji podczas realizacji zadań zespołowych wykorzystujących wiedzę z zakresu prawa prasowego.

III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:

1. Znajomość przedmiotu Podstawy prawa.

IV Oczekiwane efekty uczenia się

EU 1 – Student zna podstawowe pojęcia z zakresu prawa mediów rozumie związki i relacje zachodzące pomiędzy nimi tak w Polsce jak i na świecie.

EU 2 – Student zna najważniejsze dylematy etyczne współczesnych mediów oraz rolę etyki zawodowej.

EU 3 – Student potrafi posługiwać się zasadami i normami prawnymi w podejmowaniu działalności medialnej i okołomedialnej.

EU 4 – Student potrafi współpracować i realizować zadania zespołowe i koncepcje wymagające współdziałania.

EU 5 – Student dostrzega konieczność wdrażania etycznych rozwiązań i uświadamia sobie własną odpowiedzialność za podejmowanie decyzje w zakresie prawa mediów.

V Treści programowe:

Forma zajęć: ćwiczenia /wpisać formę zajęć/		Liczba godzin
ĆW 1	Zajęcia wprowadzające. Pojęcie i elementy składowe oraz prawne podstawy (funkcjonowania) prawa medialnego w Polsce.	2
ĆW 2	Wolność prasy w prawie polskim i w prawie międzynarodowym.	2
ĆW 3	Prawo prasowe - prawa i obowiązki dziennikarzy.	2
ĆW 4	Prawo prasowe – organizacja działalności prasowej. Sprostowania, komunikaty i ogłoszenia.	2
ĆW 5	Prawo prasowe – odpowiedzialność za naruszenie prawa spowodowane opublikowaniem materiału prasowego. Postępowanie w sprawach prasowych.	2
ĆW 6	Organizacja działalności wydawniczej w Polsce.	2
ĆW 7	Ustawa z dnia 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji. Organizacja działalności radiowej i telewizyjnej w Polsce.	2
ĆW 8	Podsumowanie wiedzy i umiejętności uzyskanych w trakcie kursu.	1
Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	podręczniki i teksty przedmiotowe;	
2.	komputery – internet;	
3.	zadania wyświetlone na ekranie	
VII Metody dydaktyczne		
1.	Opracowania pisemne.	
2.	Metoda tekstu przewodniego.	
3.	Problemowa aktywizująca/dyskusja dydaktyczna, metoda sytuacyjna/.	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1.	Mniejsze formy pisemne praca indywidualna i zespołowa.	
F2.	Test sprawdzający wiedzę i umiejętności.	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem		15
Konsultacje		12
Przygotowanie się do zajęć		3
Przygotowanie się do zaliczenia		30
SUMA		60
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		2

X Literatura podstawowa i uzupełniająca

Literatura podstawowa:

1. Prawo mediów, J. Sieńczyło-Chlabicz (red.), wyd. Wolters Kluwer 2015,
2. Prawo prasowe, I. Dobosz, wyd. Wolters Kluwer business 2011,
3. Prawo prasowe, podręcznik akademicki, J. Sobczak, wyd. Themis 2000,
4. Prawo mediów, J. Barta, R. Markiewicz, A. Matlak (red.), Warszawa 2008,
5. E. Czarny-Drożdżek, „Dziennikarskie dochodzenie prawdy a przestępstwo zniesławienia w środkach masowego komunikowania”, Kraków 2005,
6. Ustawa z dnia 26 stycznia 1984 roku Prawo prasowe, Dz.U. z 1984 roku, Nr 5, poz. 24 z późn. zm.,
7. Ustawa z dnia 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji, Dz.U. z 1993 roku, Nr 7, poz. 34 z późn. zm.

Literatura uzupełniająca:

1. Prawo prasowe. Komentarz, J. Sobczak, LexisNexis, Warszawa 2008,
2. Prawo internetu, P. Podrecki (red.), LexisNexis, Warszawa 2007,
3. Prawo w sieci. Zarys regulacji internetu, P. Waglowski, Warszawa 2005,
4. M. Du Vall, Prowokacja dziennikarska, Zeszyty Prasoznawcze nr 3 – 4 z 2005.

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty kształcenia	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W01,K_U07,K_U08,K_U09 , K_K03,	C1,C2	Ćw.2,3,4,5,6,7	1,2,3	2	F1,F2
EU 2	K_W09, K_U09,K_K01, K_K02,K_K07	C1,C2,C3	Ćw.1,3,4,5,6,7	1,2	1	F1
EU 3	K_W09,K_U09,K_U10 K_K01,K_K07	C1,C3,C4	Ćw.1,3,4,5,6	1,2	3	F1
EU 4	K_U01,K_U15,K_U17, K_K02,K_K06	C3, C4	Ćw.4,5,6,7	1,2	1,3	F1,F2
EU 5	K_K03,K-U09	C3,C4	Ćw.4,5,6,7,	1,2	1	F1

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Ocena jest składową kilku elementów (możliwości):

1) Przedstawienie na zajęciach opracowania (prezentacji) wybranego tematu (obligatoryjne),

Opracowanie odczytane z następującą po jego przedstawieniu odpowiedzią prelegenta na pytania i dyskusją – ocena plus dostateczna (3,5),

Opracowanie przedstawione z pamięci lub w postaci materiałów wyświetlonych na ekranie z użyciem komputera (z następującą potem odpowiedzią na pytania i dyskusją) – ocena dobra (4,0),

2) Czynny udział w rozwiązywaniu zadań związanych z omawianym tematem - możliwość poprawienia oceny o pół

stopnia,

3) Odpowiedź na pytania zadane przez prowadzącego – dla najaktywniejszych Osób możliwość poprawienia oceny o pół stopnia,

4) Ocena ulega obniżeniu w wypadku przekroczenia wskazanego limitu dozwolonych nieobecności (2 razy):

trzy, cztery nieobecności – pół oceny,

więcej razy – cała ocena.

Studenti, którzy nie spełnią kryteriów pozwalających na uzyskanie oceny pozytywnej, podchodzą do pisemnego sprawdzianu wiedzy. Taką samą możliwość mają Osoby aspirujące do oceny wyższej. Sprawdzian obejmuje dwa pytania otwarte z zakresu materiału objętego programem warsztatów.

Ocenę bardzo dobrą otrzymują osoby, które wyczerpująco odpowiedzą na oba zadane pytania.

Odpowiedź niepełna, w zależności od jej kompletności, powoduje otrzymanie oceny plus dobrej, dobrej lub plus dostatecznej.

Pobieżna odpowiedź na oba zadane pytania albo bardziej kompletna odpowiedź na tylko jedno pytanie powoduje otrzymanie przez Studenta oceny dostatecznej. W innych przypadkach ocena jest niedostateczna.

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Informacja, gdzie można zapoznać się z materiałami do zajęć, np. prezentacjami, instrukcjami do laboratorium itp.*